

ЗАКОН

о планском систему Републике Србије

"Службени гласник РС", број 30 од 20. априла 2018.

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом се уређује плански систем Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе сви учесници у планском систему, међусобна усклађеност планских докумената, поступак утврђивања и спровођења јавних политика и обавеза извештавања о спровођењу планских докумената, као и сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе и на вредновање учинака тих прописа.

Појмови у смислу овог закона

Члан 2.

Поједини изрази који се користе у овом закону имају следеће значење:

- 1) **Јавне политике** јесу правци деловања Републике Србије и правци деловања аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: локална власт), у одређеним областима, ради постизања жељених циљева на нивоу друштва;
- 2) **Плански систем** јесте скуп елемената планирања, који чине:
 - планска документа;
 - учесници у планском систему;
 - процес управљања системом јавних политика;
 - процес усаглашавања садржаја планских докумената са садржајем других планских докумената и прописа;
 - повезивање процеса усвајања и спровођења јавних политика са процесом средњорочног планирања;
- 3) **Учесници у планском систему који утврђују јавне политике** усвајањем докумената јавних политика јесу Народна скупштина, Влада и органи локалне власти у складу са својом надлежношћу;
- 4) **Остали учесници у планском систему** јесу органи државне управе и службе Владе, као и органи и службе локалне власти који у складу са својим надлежностима учествују у систему управљања јавним политикама а не утврђују их;
- 5) **Управљање системом јавних политика** јесте процес планирања јавних политика, анализе ефеката, припреме и усвајања планских докумената, координације, спровођења јавних политика, праћења спровођења тих политика, вредновања учинака јавних политика у циљу њиховог преиспитивања и унапређења, њиховог унапређења на основу налаза вредновања учинака, као и извештавања о постигнутим учинцима јавних политика;
- 6) **Координација јавних политика** јесте процес којим учесници у планском систему из става 1. тач. 3) и 4) овог члана усмеравају рад у вези са утврђивањем и спровођењем јавних политика, водећи рачуна о међусобној усклађености јавних политика које усвајају и спроводе и њиховој приоритизацији;
- 7) **Анализа ефеката** јесте аналитички процес који се спроводи током процеса планирања, формулисања и усвајања јавних политика и прописа, у циљу сагледавања промене коју треба постићи, њених елемената и узрочно-последичних веза између њих и избора оптималних мера за постизање циљева јавних политика (*ex-ante* анализа ефеката), као и током и након спровођења већ усвојених јавних политика и прописа, у циљу вредновања учинака, преиспитивања и унапређења тих јавних политика, односно прописа (*ex-post* анализа ефеката);
- 8) **Праћење спровођења јавних политика** јесте прикупљање и анализа података током спровођења јавних политика, односно њихових мера, како би се утврдило да ли се остварују утврђени циљеви, као и да ли

се предвиђене мере и активности спроводе по плану и ефикасно;

9) **Вредновање учинака јавних политика** јесте оцењивање ефикасности и ефективности јавне политике која се спроводи, односно која је спроведена, њених учинака на основу релевантних података и анализа, као и резултата праћења спровођења, у циљу њеног преиспитивања и унапређења, односно како би се утврдило да ли је потребно увести одређене измене;

10) **Извештавање о реализацији и постигнутим учинцима јавних политика** јесте објективно, потпуно, проверљиво и благовремено обавештавање заинтересованих страна и циљних група о спровођењу усвојених планских докумената и постигнутим учинцима јавних политика;

11) **Општи циљ јавне политике** јесте дугорочан циљ којим се дефинише жељено стање на нивоу друштва, у области у којој та политика делује;

12) **Посебан циљ јавне политике** јесте циљ дефинисан у односу на одређене субјекте и/или односе у области у којој та политика делује, чијим се остварењем стварају предуслови за остваривање општег циља;

13) **Ефекат јавне политике** јесте дугорочни утицај на нивоу друштва у области на коју та политика делује;

14) **Показатељи учинка** јесу квантитативни и/или квалитативни параметри који се дефинишу ради праћења степена постизања општих или посебних циљева јавне политике, у односу на почетне вредности тих параметара.

Показатељи учинка могу бити: показатељи ефеката (на нивоу општег циља), показатељи исхода (на нивоу посебних циљева) и показатељи резултата (на нивоу мера јавних политика);

15) **Заинтересоване стране** јесу органи и организације, физичка и правна лица које имају интерес у вези са мерама јавних политика;

16) **Циљна група** јесте група физичких и/или правних лица, односно других заинтересованих страна која је под утицајем мера јавних политика;

17) **Пројекат** у смислу овог закона је временски ограничен скуп активности које се односе на једну или више мера за спровођење јавне политике, повезаних јасно одређеним заједничким циљем, односно променом која се жели постићи, буџетом и другим ресурсима за његово спровођење и управљачком структуром.

Остали изрази употребљени у овом закону, а који су дефинисани законом који уређује буџетски систем, имају значење како је дефинисано тим законом.

Сви термини у овом закону употребљени у мушком роду подразумевају се и у женском роду и обрнуто.

Начела управљања системом јавних политика

Члан 3.

У процесу управљања системом јавних политика, приликом израде и спровођења планских докумената поштују се следећа начела:

1) **начело економичности**, које подразумева да се приликом избора мера јавне политике води рачуна да користи од истих оправдавају трошкове које проузрокују;

2) **начело финансијске одрживости**, које подразумева да се приликом израде и спровођења планских докумената поштују успостављена фискална ограничења расхода и издатака, као и да се имају у виду ефекти спровођења јавних политика на раст бруто домаћег производа и инвестиције, приходе и примања, одржавање и сервисирање дугова;

3) **начело реалистичности**, које подразумева уважавање финансијских, економских, друштвених, културних, просторних, еколошких, регионалних, административних и других могућности и ограничења приликом планирања;

4) **начело релевантности и поузданости**, које подразумева да се подаци на основу којих се планира, анализирају ефекти и прати спровођење планских докумената, прикупљају из различитих релевантних и поузданих извора, као и да су спроведене одговарајуће анализе очекиваних учинака спровођења планских докумената;

5) **начело конзистентности и усклађености**, које подразумева међусобну усклађеност јавних политика, усклађеност планских докумената по форми, садржају и терминологији, усклађеност хијерархијски нижих планских докумената са хијерархијски вишим планским документима, усклађеност планских докумената са преузетим међународним обавезама, као и усклађеност прописа са усвојеним планским документима;

6) **начело континуитета планирања**, које подразумева цикличност процеса планирања, праћења спровођења и вредновања учинака, као и заснованост новог планског документа на планским документима који су му претходили и налазима вредновања постигнутих учинака већ спроведених јавних политика;

7) **начело пропорционалности**, које подразумева да су обухват и методе анализе ефеката јавних политика, како ex-ante тако и ex-post, сразмерне значају и обиму процењених ефеката;

8) **начело превенције и предострожности**, које подразумева да се јавне политике утврђују и спроводе тако да се спрече или сведу на најмању могућу меру потенцијални негативни ефекти;

9) **начело једнакости и недискриминације**, које подразумева да се приликом израде и спровођења планских докумената поштују људска и мањинска права и слободе гарантоване Уставом и законом;

10) **начело координације и сарадње**, које подразумева да се планирање врши уз уважавање интереса осталих учесника у планском систему, а нарочито уз уважавање приоритетних циљева Владе, као и иницијатива, потреба и приоритетних циљева локалне власти;

11) **начело јавности и партнерства**, које подразумева да се јавне политике утврђују у оквиру транспарентног и консултативног процеса, односно да се током израде и спровођења планских докумената, као и анализе ефеката и вредновања учинака јавних политика, спроводи транспарентан процес консултација са свим заинтересованим странама и циљним групама, укључујући и удружења и друге организације цивилног друштва, научно-истраживачке и друге организације, водећи рачуна да се омогући остваривање појединачних правних и других интереса свих заинтересованих страна и циљних група, уз истовремену заштиту јавног интереса;

12) **начело одговорности**, које подразумева јасно одређивање одговорних институција за спровођење мера и активности јавне политике;

13) **начело временске одређености**, које подразумева временски ограничен период примене документа јавне политике и јасно одређене рокове за извршење мера и активности предвиђених документом јавне политике;

14) **начело интегралности и одрживог раста и развоја**, које подразумева да се приликом израде и спровођења планских докумената узимају у обзир захтеви заштите животне средине, борбе против климатских промена, ублажавања ефеката климатских промена и прилагођавања климатским променама, спречавања прекомерног коришћења природних ресурса, повећања енергетске ефикасности и искоришћавања обновљивих извора енергије и смањења емисија гасова са ефектом „стаклене баште“, њихови ефекти на друштво, посебно на локалне заједнице, њихов развој и посебности, осетљиве категорије становништва, родну равноправност, као и борбе против сиромаштва.

II. ПЛАНСКИ ДОКУМЕНТИ

Појам и врсте планских докумената

Члан 4.

Плански документ јесте акт којим учесник у планском систему поставља циљеве, утврђује приоритете јавних политика, односно планира мере и активности за њихово достизање, у оквирима својих надлежности и у вези са својим функционисањем.

Врсте планских докумената су:

- 1) документи развојног планирања;
- 2) документи јавних политика, и
- 3) остали плански документи.

1. Документи развојног планирања

Документи развојног планирања

Члан 5.

Документи развојног планирања јесу плански документи најширег обухвата и највишег значаја за доносиоца.

Документи развојног планирања су:

- 1) План развоја;
- 2) Инвестициони план;
- 3) Просторни план Републике Србије и други просторни планови, генерални урбанистички план, и
- 4) план развоја аутономне покрајине и план развоја јединице локалне самоуправе.

Плански документи из става 2. тачка 3) овог члана дефинисани су законом којим се уређује просторно и урбанистичко планирање.

План развоја

Члан 6.

План развоја јесте хијерархијски највиши, дугорочни документ развојног планирања Републике Србије, који за период од најмање 10 година усваја Народна скупштина.

План развоја садржи визију, односно приоритетне циљеве развоја Републике Србије и региона, као и смернице за њихово остварење.

Нацрт плана развоја припрема орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, у сарадњи са другим надлежним органима државне управе и службама Владе и доставља га Влади ради утврђивања предлога.

Приликом израде Плана развоја, води се рачуна о његовој усклађености са смерницама, циљевима и задацима који проистичу из преузетих међународних обавеза, укључујући обавезе преузете у процесу приступања Европској унији, а узимају се у обзир и постојећи планови, укључујући и просторне планове и планове развоја локалних власти, а за прве три године важења Плана развоја узимају се у обзир и смернице средњорочне економске и фискалне политике које је усвојила Влада.

Приликом израде плана развоја узима се у обзир специфичност процеса планирања, програмирања и коришћења средстава Европске уније и међународне развојне помоћи сходно приоритетима и правилима која се односе на ту помоћ.

Приликом израде Плана развоја обавезно се спроводи анализа развојних потенцијала Републике Србије, међународних економских и друштвених трендова и могућности Републике Србије да у односу на развојне потенцијале искористи шансе у тим трендовима. О спроведеној анализи сачињава се извештај, који је саставни је део Плана развоја.

Планом развоја утврђује се и политика одрживог регионалног развоја.

По истеку сваке треће календарске године од доношења Плана развоја, орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, у сарадњи са другим надлежним органима државне управе и службама Владе, припрема извештај о учинцима спровођења Плана развоја и доставља га Влади на усвајање, најкасније у року од шест месеци од истека тог рока.

Након усвајања извештаја о учинцима из става 7. овог члана, Влада може утврдити потребу да се спроведе ревизија Плана развоја, на основу чега се приступа изради предлога измена и допуна Плана развоја.

План развоја мења се и допуњује у процедури прописаној за његово усвајање.

Влада подноси извештај из става 7. овог члана Народној скупштини ради информисања и објављује га на својој интернет страници, најкасније 15 дана од дана усвајања.

Народна скупштина може установити потребу да се изврше измене и допуне Плана развоја и поднети иницијативу Влади, ради припреме одговарајућег акта.

Поступак припреме Плана развоја прописује Влада, на предлог органа државне управе надлежног за координацију јавних политика.

Садржину Плана развоја ближе уређује Народна скупштина, на предлог Владе.

Инвестициони план

Члан 7.

Инвестициони план јесте документ развојног планирања, који Влада усваја за период од најмање седам година, а којим се, у складу са приоритетним циљевима развоја постављеним Планом развоја, планирају јавне инвестиције у областима од јавног интереса, узимајући у обзир смернице средњорочне економске и фискалне политике које је усвојила Влада за прве три године важења тог плана.

Инвестиционим планом се даље разрађују приоритетни циљеви развоја који су постављени Планом развоја.

Инвестициони план је основ за израду средњорочних приоритета јавних инвестиција и обухвата инвестиционе програме и пројекте јавних инвестиција које треба спровести у периоду за који се планира.

Предлог инвестиционог плана припрема министарство надлежно за послове финансија, у сарадњи са органом државне управе надлежним за координацију јавних политика и другим надлежним органима државне управе и службама Владе и доставља га Влади на усвајање.

Приликом израде Инвестиционог плана треба имати у виду садржај важећих докумената развојног планирања, укључујући просторне планове и планове развоја локалних власти.

По истеку сваке календарске године, министарство надлежно за послове финансија, у сарадњи са органом државне управе надлежним за координацију јавних политика и другим надлежним органима државне управе и службама Владе, припрема годишњи извештај о спровођењу Инвестиционог плана и доставља га Влади на усвајање, најкасније у року од 90 дана од истека тог рока.

По истеку сваке треће календарске године од доношења Инвестиционог плана, министарство надлежно за послове финансија, у сарадњи са органом државне управе надлежним за координацију јавних политика и другим надлежним органима државне управе и службама Владе, припрема извештај о учинцима спровођења Инвестиционог плана и доставља га Влади на усвајање, најкасније у року од шест месеци од истека тог рока.

Након усвајања извештаја из става 7. овог члана, Влада може утврдити потребу да се спроведе ревизија Инвестиционог плана, на основу чега се приступа изради предлога измена и допуна Инвестиционог плана.

Инвестициони план се мења и допуњује у процедури прописаној за његово усвајање.

Влада подноси извештај из става 7. овог члана Народној скупштини ради информисања.

Влада објављује извештаје из ст. 6. и 7. овог члана на својој интернет страници, најкасније 15 дана од дана усвајања.

Поступак припреме и ближу садржину Инвестиционог плана прописује Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија.

План развоја аутономне покрајине

Члан 8.

План развоја аутономне покрајине јесте дугорочни документ развојног планирања, који за период од најмање седам година усваја скупштина аутономне покрајине.

План развоја из става 1. овог члана садржи преглед и анализу постојећег стања, визију, односно жељено стање, приоритетне циљеве развоја који се желе постићи, као и преглед и кратак опис одговарајућих мера које се даље разрађују документима јавних политика.

По истеку сваке треће календарске године од доношења плана развоја из става 1. овог члана, надлежни орган аутономне покрајине усваја извештај о учинцима спровођења истог, најкасније у року од шест месеци од истека тог рока и објављује га на својој интернет страници, најкасније 15 дана од дана усвајања.

Након усвајања извештаја о учинцима из става 3. овог члана, надлежни орган аутономне покрајине може утврдити потребу да се спроведе ревизија плана развоја, на основу чега се приступа изради предлога измена и допуна плана развоја.

Поступак припреме и ближу садржину плана развоја из става 1. овог члана утврђује надлежни орган покрајине, у складу са прописом Владе којим се утврђују обавезни елементи плана развоја аутономне покрајине.

План развоја јединице локалне самоуправе

Члан 9.

План развоја јединице локалне самоуправе јесте дугорочни документ развојног планирања, који за период од најмање седам година усваја скупштина јединице локалне самоуправе, на предлог надлежног извршног органа јединице локалне самоуправе.

План развоја из става 1. овог члана садржи преглед и анализу постојећег стања, визију односно жељено стање, приоритетне циљеве развоја који се желе постићи, као и преглед и кратак опис одговарајућих мера које се даље разрађују документима јавних политика и средњорочним планом јединице локалне самоуправе.

Годишњи извештај о спровођењу плана развоја јединице локалне самоуправе припрема се у поступку прописаном за израду извештаја о спровођењу средњорочног плана.

Истеком сваке треће календарске године од доношења, општинско односно градско веће јединице локалне самоуправе утврђује предлог извештаја о учинцима спровођења плана развоја, који подноси на усвајање скупштини јединице локалне самоуправе, најкасније у року од шест месеци од истека тог рока.

Годишњи извештај о спровођењу плана развоја јединице локалне самоуправе и извештај о учинцима спровођења тог плана, објављује се на интернет страници јединице локалне самоуправе, најкасније 15 дана од дана усвајања.

Након усвајања извештаја о учинцима из става 4. овог члана, општинско односно градско веће јединице локалне самоуправе, као и скупштина јединице локалне самоуправе могу утврдити потребу да се спроведе

ревизија плана развоја јединице локалне самоуправе, на основу чега се приступа изради предлога измена и допуна плана развоја.

План развоја јединице локалне самоуправе мења се и допуњује у процедури прописаној за његово усвајање.

Поступак припреме и ближу садржину плана развоја јединице локалне самоуправе прописује скупштина јединице локалне самоуправе, у складу са прописом Владе којим се утврђују обавезни елементи плана развоја јединица локалне самоуправе.

2. Документи јавних политика

Појам и врсте докумената јавних политика

Члан 10.

Документ јавних политика јесте плански документ којим учесници у планском систему, у складу са својим надлежностима, утврђују или разрађују већ утврђене јавне политике.

Врсте докумената јавних политика јесу:

- 1) стратегија;
- 2) програм;
- 3) концепт политике, и
- 4) акциони план.

Појам стратегије

Члан 11.

Стратегија јесте основни документ јавне политике, којим се на целовит начин утврђују стратешки правац деловања и јавне политике у конкретној области планирања и спровођења јавних политика утврђених прописом Владе.

Ако је потребно предузимати широк спектар повезаних активности у дужем временском периоду ради постизања дугорочних циљева, стратегијом се може утврдити целовит стратешки правац деловања и јавне политике у више сродних области планирања и спровођења јавних политика утврђених прописом Владе.

Стратегија се по правилу усваја за период од пет до седам година, а остваривање њених циљева планира се и прати посредством акционог плана за спровођење стратегије.

Стратегија престаје да се примењује истеком времена за које је усвојена или доношењем одлуке о престанку њене примене.

Врсте стратегија

Члан 12.

Стратегија по обухвату може бити:

- 1) секторска, ако се њом утврђују јавне политике за целокупну област планирања и спровођења јавних политика утврђених прописом Владе;
- 2) међусекторска, ако се њом утврђују јавне политике за више области планирања и спровођења јавних политика утврђених прописом Владе.

Стратегија по просторном обухвату може бити:

- 1) национална, ако покрива целу територију Републике Србије;
- 2) субнационална, ако покрива део територије Републике Србије, односно административно повезану целину на територији Републике Србије или подручја која нису географски односно административно повезана, али се у односу на њих усваја заједничка стратегија, због одређених истоветних својстава тих подручја.

Стратегија која је по свом просторном обухвату наднационална, односно ако покрива територију Републике Србије или део њене територије и подручја или делове територије других земаља, није предмет уређивања овог закона, осим у погледу обавезе извештавања у складу са овим законом.

Садржина стратегије

Члан 13.

Стратегија обавезно садржи следеће елементе:

- 1) визију, односно жељено стање чијем достизању доприноси постизање општих и посебних циљева;
- 2) преглед и анализу постојећег стања, укључујући и оцену нивоа остварености циљева спровођења јавних политика у конкретној области планирања и спровођења јавних политика на основу показатеља учинака у тој области;
- 3) опште и посебне циљеве јавне политике који се желе постићи, утврђене том стратегијом или другим планским документом у складу са којим се усваја (Планом развоја, концептом политике и др.);
- 4) мере за постизање општих и посебних циљева, узрочно-последичне везе између општих и посебних циљева и мера које доприносе остварењу тих циљева и анализу ефеката тих мера на физичка и правна лица и буџет;
- 5) кључне показатеље учинака на нивоу општих и посебних циљева и мера, којима се мери ефикасност и ефективност спровођења јавних политика које су тим документом утврђене;
- 6) институционални оквир и план за праћење спровођења, вредновање учинака и извештавање о спроведеним мерама, постигнутим циљевима и учинцима јавних политика које се утврђују или разрађују стратегијом, уз навођење институције одговорне за праћење спровођења стратегије;
- 7) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.

Стратегија по правилу има један општи циљ и до пет посебних циљева који доприносе остварењу тог општег циља.

Општи и посебни циљеви морају бити јасно одређени, мерљиви, прихватљиви, реални и временски одређени.

Појам програма

Члан 14.

Програм, у смислу овог закона, јесте документ јавне политике, ужег обухвата од стратегије који, по правилу, разрађује посебан циљ стратегије или неког другог планског документа у складу са којим се доноси (План развоја, Програм Владе, план развоја локалне власти, концепт политике).

Програм представља групу независних али тесно повезаних мера и/или сродних (компатибилних) пројеката, којима се управља и координира како би се остварили циљеви који се не могу остварити управљањем сваким од елемената програма појединачно, односно независно.

Програм се усваја по правилу за период до три године, а остваривање циљева програма планира се и прати посредством акционог плана за спровођење програма.

Ако се програмом разрађују активности које се спроводе у оквиру предвиђених мера, уз такав програм се по правилу не усваја акциони план, као посебан документ.

Програм који има за циљ хитно решавање проблема, односно поремећаја у друштву односно привреди, а који могу изазвати негативне последице већих размера ако се решавању не приступи у кратком року, није предмет уређења овог закона.

Програм престаје да се примењује истеком времена за које је усвојен или доношењем одлуке о престанку његове примене.

Садржина програма

Члан 15.

Програм садржи исте елементе као и стратегија, а нарочито разрађене мере за постизање посебног циља, односно циљева које дефинише или преузима из стратегије или неког другог планског документа у складу са којим се усваја.

Програм има по правилу до три посебна циља који непосредно доприносе остварењу општег циља.

Појам концепта политике

Члан 16.

Концепт политике јесте полазни документ јавне политике којим се усвајају принципи и/или смернице по којима ће се спроводити системска реформа у одређеној области.

Концептом политике могу се давати и смернице за израду стратегије или програма и усвајати принципи реформе у одређеној области.

Концепт политике се по правилу усваја ако има више међусобно искључивих опција (праваца) за спровођење жељене промене, које могу значајно утицати на различите заинтересоване стране и циљне групе, као и у случају потребе дефинисања јавних политика са високим трошковима спровођења.

Усвајање концепта политике обавезно је ако ех-анте анализа ефеката различитих праваца деловања, приликом планирања, односно израде стратегије, програма, системског закона или другог акта, укаже на постојање међусобно искључивих опција, које имају значајан утицај на различите заинтересоване стране и циљне групе.

Концептом политике се доноси одлука о конкретној опцији.

Ако се концептом политике заузима правац деловања у односу на уско формулисану промену, обавезно се врши детаљна ех-анте анализе ефеката.

Преговарачке позиције у процесу преговора о приступању Републике Србије Европској унији сматрају се посебном врстом концепта политике и израђују се у складу са правним оквиром о вођењу преговора о приступању Републике Србије Европској унији, па могу садржати елементе који нису прописани овим законом.

Условне када постоји значајан утицај јавних политика на различите заинтересоване стране и циљне групе који захтева израду концепта политике из става 4. овог закона, прописује Влада.

Концепт политике престаје да се примењује његовом реализацијом или доношењем одлуке о престанку његове примене.

Садржина концепта политике

Члан 17.

Концепт политике обавезно садржи следеће елементе:

- 1) преглед и анализу постојећег стања;
- 2) опис жељене промене коју треба постићи, њених елемената и њихових узрочно-последичних веза;
- 3) опште и посебне циљеве јавне политике који се желе постићи;
- 4) концепте/развијања могућих група мера јавне политике које представљају међусобно искључиве опције за постизање посебних циљева концепта политике;
- 5) резултате спроведене анализе ефеката за сваку од разматраних опција;
- 6) резултате процеса спроведених консултација и додатних анализа ефеката разматраних опција на основу спроведених консултација;
- 7) предлог и образложење изабране опције и начин њеног остваривања, укључујући преглед могућих мера предложених као најсврхисходнији начин за решавање уочених проблема и постизање жељене промене;
- 8) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.

Појам акционог плана

Члан 18.

Акциони план јесте документ јавне политике највишег нивоа детаљности, којим се разрађују стратегија или програм, у циљу управљања динамиком спровођења мера јавних политика које доприносе остваривању посебних циљева стратегије, односно програма.

Акциони план је саставни део стратегије и програма и по правилу се усваја истовремено са тим документима јавних политика.

У случају одступања од правила прописаног ставом 2. овог члана, у стратегији, односно програму се одређује рок за усвајање акционог плана, који не може бити дужи од 90 дана од дана усвајања те стратегије, односно програма.

Акциони план се ревидира по потреби, у складу са резултатима праћења спровођења и резултатима ех-post анализе ефеката јавне политике, односно, у случају да се утврди потреба, приступа се припреми његових

измена и допуна.

Ревизијом акционог плана мењају се појединачни елементи садржаја акционог плана, као што су активности, рокови и институције одговорне за спровођење активности.

Акциони план се, по правилу, усваја за период примене стратегије, односно програма који разрађује.

Изузетно од става 6. овог члана, због потреба планирања, акциони план се може усвојити на краћи период, који не може бити краћи од годину дана, у ком случају је доносилац обавезан да благовремено усвоји акциони план за наредни период примене те стратегије, односно програма.

Садржина акционог плана

Члан 19.

Акциони план обавезно садржи следеће елементе:

- 1) опште и посебне циљеве преузете из стратегије, односно програма који разрађује;
- 2) мере и активности за постизање општих и посебних циљева стратегије, односно програма, уз навођење пројеката ако се мере и/или активности спроводе кроз пројекте;
- 3) институције партнере одговорне за спровођење мера и активности, као и институцију носиоца која је одговорна за праћење спровођења и извештавање о спровођењу стратегије, односно програма који акциони план разрађује;
- 4) рок за завршетак предвиђених мера и активности;
- 5) потребна средства за спровођење мера, уз навођење извора финансирања за обезбеђена средства;
- 6) показатеље учинака на нивоу мера јавних политика, а по потреби и на нивоу активности;
- 7) информације о прописима које би требало донети односно изменити како би се реализовале мере јавне политике;
- 8) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.

Садржину и форму акционог плана ближе уређује Влада.

3. Остали плански документи

Остали плански документи које доносе учесници планског система

Члан 20.

Народна скупштина, приликом избора Владе, усваја и Програм Владе, у складу са чланом 127. став 3. Устава Републике Србије, а Влада усваја и Акциони план за спровођење програма Владе, Годишњи план рада Владе и Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније.

Учесници у планском систему, поред докумената јавних политика, усвајају и друга планска документа у складу са законом, у које спадају и средњорочни планови и финансијски планови.

Аутономна покрајина преко својих надлежних органа усваја и друга планска документа, у складу са Уставом, овим законом и подзаконским актима за његово спровођење, као и другим законима који утврђују надлежност аутономне покрајине, статутом и општим актима аутономне покрајине.

Јединица локалне самоуправе доноси и друга планска документа у складу са овим законом и статутом јединице локалне самоуправе.

Акциони план за спровођење програма Владе

Члан 21.

Влада усваја Акциони план за спровођење програма Владе (у даљем тексту: Акциони план Владе) којим, разрађује своје приоритетне циљеве, мере учесника у планском систему груписане према приоритетима Владе, којима непосредно или посредно доприносе, рокове за њихово остваривање и очекиване резултате.

Акциони план Владе усваја се најкасније у року од три месеца од дана њеног избора у Народној скупштини, и то за период од четири године односно за време трајања мандата Владе, с тим што се ажурира на годишњем нивоу.

Предлог акционог плана Владе, као и његових измена у циљу ажурирања, припрема орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, у сарадњи са надлежним органима државне управе, и доставља га Влади на усвајање.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика издаје упутство за припрему и ближе уређује структуру и садржај Акционог плана Владе.

Влада објављује Акциони план Владе на својој интернет страници, најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

Годишњи план рада Владе

Члан 22.

Годишњи план рада Владе израђује се на основу средњорочних планова директних корисника буџетских средстава, приоритетних циљева Владе садржаних у Акционом плану за спровођење програма Владе и Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Годишњи план рада Владе нарочито садржи преглед нормативних активности потребних за реализацију мера утврђених јавним политикама чије се спровођење планира за наредну буџетску годину.

Годишњи план рада Владе израђује се тако да обезбеђује ефикасно, делотворно и благовремено планирање и координацију седница одбора и седница Владе.

Годишњи план рада Владе израђује Генерални секретаријат Владе на основу предлога органа државне управе, а у сарадњи са органом државне управе надлежним за координацију јавних политика.

Влада усваја Годишњи план рада најкасније до краја децембра текуће године за наредну календарску годину, у процедури коју прописује Влада.

Влада објављује Годишњи план рада Владе на својој интернет страници најкасније седмог радног дана од дана усвајања.

4. Усклађеност планских докумената

Усклађеност планских докумената

Члан 23.

Приликом израде и усвајања планских докумената води се рачуна о њиховој усклађености са Уставом, потврђеним међународним уговорима, законом и обавезама преузетим у процесу ЕУ интеграција.

План развоја и Просторни план Републике Србије морају бити међусобно усклађени.

Приликом израде свих других планских докумената води се рачуна о њиховој усклађености са Планом развоја, Просторним планом Републике Србије, Инвестиционим планом и другим планским документима вишег и једнаког значаја.

Приликом израде планских докумената аутономне покрајине води се рачуна и о њиховој усклађености са планским документима усвојеним на републичком нивоу, водећи рачуна о изворним надлежностима аутономне покрајине у домену планирања, прописаних Уставом и законом.

Приликом израде планских докумената јединице локалне самоуправе води се рачуна и о њиховој усклађености са планским документима донетим на републичком нивоу и нивоу аутономне покрајине на чијој се територији налазе, водећи рачуна о изворним надлежностима јединице локалне самоуправе и аутономне покрајине у домену планирања, прописаних Уставом и законом.

Планска документа по правилу се усклађују тако што се посебни циљеви преузимају из планских докумената у складу са којим се доносе и постају општи циљеви. Где је то могуће преузимају се и рокови утврђени за постизање тих циљева.

5. Мере јавне политике

Појам и врсте мера јавних политика

Члан 24.

Мера јавне политике јесте скуп кључних и повезаних активности које се предузимају ради постизања општег или посебног циља, односно жељеног учинка јавне политике.

Мере јавних политика могу бити:

- 1) регулаторне, којима се успостављају стандарди и правила којима се уређују односи у друштву;
 - 2) подстицајне, у које спадају: фискалне мере (субвенције, порези и друго) и друге финансијске и нефинансијске мере;
 - 3) информативно едукативне (информационе и образовне кампање и друго);
 - 4) институционално управљачко организационе (формирање нових и укидање постојећих институција, промена организационе структуре одређених субјеката, промена броја и компетенција запослених и др.), и
 - 5) обезбеђење добара и пружање услуга од стране учесника у планском систему, укључујући и јавне инвестиције (капитални и инфраструктурни пројекти, инвестиције и др.).
- У регулаторне мере из става 1. овог члана не спадају прописи којима се уређује спровођење мера.

III. СРЕДЊОРОЧНО ПЛАНИРАЊЕ

Средњорочни план

Члан 25.

Средњорочни план јесте свеобухватан плански документ који се доноси за период од три године и који омогућава повезивање јавних политика са средњорочним оквиром расхода.

Средњорочни план се израђује на основу важећих докумената јавних политика, уз уважавање приоритетних циљева Владе, расположивих капацитета и ресурса, као и промена фактичке ситуације у односу на време када су ти документи јавних политика донети.

Обавеза израде и доношења средњорочног плана

Члан 26.

Средњорочни план израђују и доносе:

- органи државне управе;
- организације за обавезно социјално осигурање;
- остали корисници буџетских средстава Републике Србије, које Влада на предлог органа државне управе надлежног за координацију јавних политика, односно министарства надлежног за послове финансија обавезе да израђују средњорочни план у складу са овим законом;
- остали корисници јавних средстава над чијим радом надзор врши Влада, које на то обавезе Влада;
- корисници буџетских средстава аутономне покрајине, које надлежни орган аутономне покрајине обавезе да израђују средњорочни план у складу са овим законом;
- јединице локалне самоуправе;
- корисници буџетских средстава јединица локалне самоуправе, које надлежни орган јединице локалне самоуправе обавезе да израђују средњорочни план у складу са овим законом;
- остали корисници јавних средстава над чијим радом надзор врши аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, које на то обавезе надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Средњорочни план органа управе у саставу министарства обухваћен је средњорочним планом тог министарства.

Обвезници средњорочног планирања из става 1. овог члана (у даљем тексту: обвезници средњорочног планирања) свој средњорочни план објављују најкасније до 31. јануара за текућу годину на својој интернет страници, водећи рачуна о заштити тајних података.

Обвезник средњорочног планирања средњорочним планом управља интерним процесима рада и спроводи мере јавних политика, у оквиру своје надлежности.

Средњорочни планови се доносе у процедури коју ближе уређује Влада.

Садржина средњорочног плана

Члан 27.

Средњорочни план садржи:

- 1) опште и посебне циљеве;
- 2) преглед мера за остварење утврђених циљева за све време важења тог плана, повезаних са буџетским програмима, као и програмским активностима и пројектима, у оквиру којих су планирана средства за њихово спровођење;
- 3) реферисање мера из тачке 2) овог става у односу на приоритетне циљеве из Плана развоја и Програма Владе, односно Акционог плана за спровођење програма Владе, а у случају обвезника из члана 26. став 1. алинеја пета до осма овог закона, мере се реферишу и у односу на приоритетне циљеве из плана развоја аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе;
- 4) реферисање мера из тачке 2) овог става, на мере из документа јавних политика из којих су преузете;
- 5) податке о средствима потребним за спровођење сваке од мера из тачке 2) овог става, која су планирана у оквиру програмског буџета (буџетски програми, програмске активности и пројекти);
- 6) детаљан преглед активности, укључујући и нормативне активности, које се спроводе у оквиру одређене мере за прву годину важења тог плана;
- 7) показатеље учинка за праћење степена постигнутости општих и посебних циљева из тачке 1) овог става и спровођења мера из тачке 2) овог става, са почетним и циљаним годишњим вредностима за сваку годину средњорочног плана;
- 8) ризике и предуслове за остварење мера, ако постоје;
- 9) друге елементе прописане подзаконским актом Владе.

Садржину и форму средњорочног плана ближе уређује Влада.

Средњорочно планирање у складу са процесом израде буџета

Члан 28.

Обвезници средњорочног планирања израђују средњорочни план у складу са процесом израде буџета и успостављеним елементима буџета (буџетски програми, програмске активности и пројекти), имајући у виду ограничења утврђена средњорочним оквиром расхода, у процедури прописаној подзаконским актом који доноси Влада.

IV. ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА И СПРОВОЂЕЊА ЈАВНИХ ПОЛИТИКА

Надлежност за израду докумената јавних политика

Члан 29.

Учесник у планском систему који је надлежан за израду документа јавних политика (у даљем тексту: надлежни предлагач) тај документ израђује у оквиру свог законског делокруга и подноси га на усвајање учеснику у планском систему који је надлежан за усвајање документа јавних политика (у даљем тексту: надлежни доносилац).

Ако плански документ обухвата циљеве и мере које су у надлежности различитих предлагача, израдом планског документа координира и плански документ предлаже учесник у планском систему у чијој се надлежности налази претежни део мера обухваћених тим планским документом.

Иницијатива за утврђивање јавне политике

Члан 30.

Иницијативу за измену, израду и усвајање документа јавних политика надлежном предлагачу могу да поднесу државни органи и организације, органи и организације локалних власти, грађани, привредни субјекти, удружења грађана и друге организације цивилног друштва, научно-истраживачке и друге организације у односу на које се спроводи та јавна политика.

Иницијатива из става 1. овог члана садржи кратак опис промене коју треба постићи израдом, усвајањем и спровођењем документа јавних политика, њених елемената и њихових узрочно-последичних веза и циљева које треба постићи.

Ако надлежни предлагач процени да је иницијатива из става 1. овог члана оправдана, дужан је да је објави на својој интернет страници у интегралном облику најкасније у року од 30 дана од дана пријема и да ажурно обавештава јавност о поступању у складу са истом.

Ако надлежни предлагач процени да иницијатива није оправдана, обавештава о томе подносиоца иницијативе у року прописаном у ставу 3. овог члана.

Иницијатива из става 1. овог члана се Влади, односно надлежном органу државне управе може поднети и преко органа државне управе надлежног за координацију јавних политика, који ту иницијативу обрађује и прослеђује надлежном органу државне управе на даље поступање, уз обавезу обавештења подносиоца иницијативе о поступању по иницијативи, у року из става 3. овог члана.

Обавеза спровођења *ex-ante* анализе ефеката

Члан 31.

Документи јавних политика израђују се у складу са резултатима *ex-ante* анализе ефеката и *ex-post* анализе ефеката важећих докумената јавних политика и прописа у тој области.

Ex-ante анализа ефеката обавезно се спроводи пре доношења одлуке о изради документа јавне политике и састоји се из следећих корака:

- 1) сагледавање постојећег стања;
- 2) идентификовање промене која треба да се постигне спровођењем мера јавне политике, њених елемената и њихових узрочно-последичних веза;
- 3) утврђивање општих и посебних циљева јавне политике, као и показатеља учинака на основу којих ће се мерити остварење циљева;
- 4) идентификовање опција – могућих мера или група мера за постизање циљева;
- 5) анализа ефеката тих опција – могућих мера или група мера и ризик за спровођење сваке од тих опција;
- 6) избор оптималне опције или оптималне комбинације разматраних опција;
- 7) идентификовање ресурса за спровођење мера јавне политике, праћење спровођења и вредновање учинака јавне политике, као и потенцијалних ризика у спровођењу јавне политике.

Предлагачи докумената јавних политика током *ex-ante* анализе ефеката јавних политика спровode консултације са заинтересованим странама и циљним групама и прикупљају и обрађују податке, у циљу предлагања оптималне опције или оптималне комбинације разматраних опција.

Влада ближе уређује обим, процес и контролу спровођења анализе ефеката приликом израде докумената јавних политика и прописује за која документа јавних политика се та анализа не мора спроводити.

Обавеза објаве отпочињања рада на документу јавне политике

Члан 32.

Надлежни предлагач је дужан да обавести јавност о почетку израде документа јавне политике објављивањем обавештења на својој интернет страници, а ако је надлежни предлагач орган државне управе то обавештење се објављује и на порталу е-Управа, седам радних дана од дана почетка израде тог документа.

Обавеза представљања налаза спроведене анализе ефеката

Члан 33.

Надлежни предлагач представља налазе и податке о обиму и методама спроведене *ex-ante* анализе ефеката јавне политике и резултатима *ex-post* анализе ефеката већ спроведених јавних политика у оквиру самог документа јавне политике, како би надлежни доносилац имао релевантне податке за доношење одлуке по том питању и како би јавност била упозната са разлозима доношења тог документа.

Надлежни предлагач је дужан да налазе спроведене анализе ефеката, заједно са предлогом документа јавне политике, објави на својој интернет страници у интегралном облику најкасније на дан отпочињања јавне расправе.

После завршетка јавне расправе, надлежни предлагач је дужан да ажурира документ јавне политике и налазе спроведене анализе ефеката у складу са резултатима те расправе и да ажурирану верзију тог документа и налаза објави на својој интернет страници, а ако је надлежни предлагач орган државне управе тај документ и

налаз објављује и на порталу е-Управа, најкасније седмог радног дана пре подношења надлежном доносиоцу на разматрање и усвајање.

Обавеза спровођења консултација у свим фазама израде документа јавних политика

Члан 34.

Надлежни предлагач је дужан да омогући учешће свих заинтересованих страна и циљних група у процесу консултација, које спроводи током израде документа јавних политика. У зависности од обухвата документа јавне политике у процес консултација се укључују заинтересоване стране и циљне групе из реда грађана и привредних субјеката, удружења грађана или привредних субјеката и других организација цивилног друштва, научно-истраживачких, струковних и других организација, као и представници државних органа, локалних власти и осталих учесника у планском систему који спровode или у односу на које се спроводи та политика.

Надлежни предлагач разматра сугестије које током консултација износе заинтересоване стране и циљне групе.

Надлежни предлагач информисе учеснике консултација о резултатима спроведених консултација, а посебно о разлозима због којих одређене сугестије нису укључене у документ јавне политике.

Информације о резултатима спроведених консултација, који нарочито обухватају податке о консултованим странама, обиму и методима консултација, питањима о којима се расправљало током консултација, затим примедбама, сугестијама и коментарима који су узети у разматрање и онима који нису уважени, као и о разлозима за њихово неприхватање, надлежни предлагач представља у оквиру документа јавне политике.

Ако се приликом израде документа јавних политика не спроводи анализа ефеката, информације о резултатима спроведених консултација прилажу се уз предлог документа јавне политике, као посебан прилог.

Надлежни предлагач је дужан да информације о резултатима спроведених консултација објави на својој интернет страници најкасније у року од 15 дана од дана завршетка консултација.

Надлежни предлагач може, имајући у виду резултате консултација које спроводи током израде документа јавних политика, донети одлуку да у радну групу за израду тог документа укључи репрезентативне представнике заинтересованих страна и циљних група.

Влада ближе уређује детаљан поступак и методе спровођења консултација.

Специфичности консултација које спроводи орган државне управе

Члан 35.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика може да предложи органу државне управе који је надлежни предлагач да током консултација примени одређени метод консултација, као и да у радну групу за израду документа јавне политике укључи одређене заинтересоване стране и циљне групе.

Иницијативу за подношење предлога из става 1. овог члана органу државне управе надлежном за координацију јавних политика може поднети било која заинтересована страна или циљна група.

Ако се ради о документу јавних политика који се доноси у вези са процесом преговора о приступању Републике Србије Европској унији, орган државне управе консултације спроводи у складу са правним оквиром о вођењу преговора о приступању Републике Србије Европској унији.

Спровођење јавне расправе

Члан 36.

Надлежни предлагач је дужан да пре подношења на разматрање и усвајање документа јавне политике, спроведе јавну расправу о том документу и да припреми извештај о спроведеној јавној расправи.

У извештају из става 1. овог члана нарочито се наводи које су заинтересоване стране и циљне групе учествовале у јавној расправи, које сугестије су изнете током јавне расправе, да ли су и на који начин те сугестије уграђене у предлог документа јавне политике и ако нису, из којих разлога то није учињено.

Извештај о спроведеној јавној расправи прилаже се уз предлог документа јавне политике.

Надлежни предлагач објављује извештај о спроведеној јавној расправи на својој интернет страници, а ако је надлежни предлагач орган државне управе тај извештај објављује и на порталу е-Управа најкасније у року од 15 дана од дана завршетка јавне расправе.

Влада ближе уређује начин спровођења јавне расправе о документима јавних политика, њено трајање и у којим случајевима се јавна расправа не спроводи, као и образац извештаја о спроведеној јавној расправи.

Контрола спровођења ex-ante анализе ефеката за органе државне управе

Члан 37.

Надлежни предлагач који је орган државне управе дужан је да, у оквиру предлога документа јавне политике који доставља Влади на усвајање, достави налазе спроведене анализе ефеката документа јавне политике, као и мишљење органа државне управе надлежног за координацију јавних политика о потпуности и квалитету спроведене анализе ефеката, у роковима утврђеним пословником Владе.

Орган државне управе је дужан да уз предлог документа јавне политике достави и процену финансијских ефеката на буџет, у складу са законом који уређује буџетски систем.

Изузетно од става 1. овог члана, надлежни предлагач може доставити Влади предлог документа јавне политике и без спроведене анализе ефеката, уз образложење ако сматра да таква анализа није потребна и обавезно достављање претходно прибављеног мишљења органа државне управе надлежног за координацију јавних политика да такву анализу није било потребно спровести.

Усвајање докумената јавних политика

Члан 38.

Документ јавних политика на републичком нивоу, усваја Влада, осим ако је другачије прописано посебним законом.

Документ јавних политика аутономне покрајине усваја надлежни орган аутономне покрајине, у складу са законом, статутом и другим општим актима аутономне покрајине.

Документ јавних политика јединице локалне самоуправе усваја скупштина јединице локалне самоуправе, осим ако је другачије прописано посебним законом.

Доносилац документа јавне политике, објављује тај документ на својој интернет страници, а ако је доносилац Влада тај документ се објављује и на порталу е-Управа и интернет страници предлагача, у року од седам радних дана од дана усвајања.

Доносилац документа јавне политике одлучује о објављивању документа јавне политике у службеном гласилу у поступку његовог усвајања, осим ако је другачије прописано посебним законом.

Спровођење јавних политика

Члан 39.

Јавне политике спроводе се кроз спровођење мера и активности утврђених документима јавних политика и другим планским документима.

Субјект који је документом јавне политике задужен за спровођење конкретне мере, односно активности, ту меру, односно активност детаљно разрађује кроз свој средњорочни и финансијски план.

Праћење спровођења, ex-post анализа и вредновање учинака јавних политика

Члан 40.

Спровођење мера и активности прати се у складу са механизмом који је одређен самим документом јавне политике или другим планским документом који је предмет праћења.

Праћење спровођења конкретних мера и активности врши се преко квантитативних и квалитативних показатеља за мерење учинака јавних политика, дефинисаних одговарајућим документом јавне политике, односно акционим планом донетим уз тај документ или другим планским документом.

Надлежни предлагач спроводи *ex-post* анализу ефеката јавне политике.

На основу налаза добијених *ex-post* анализом, надлежни предлагач из става 3. овог члана вреднује учинке јавних политика, односно оцењује релевантност, ефикасност, ефективност и одрживост јавне политике, у циљу њеног преиспитивања и унапређења, односно ревизије и даљег планирања.

Праћење спровођења и вредновање учинака јавних политика спроводи се уз узимање у обзир података и информација добијених од свих органа и организација које су одговорне за спровођење мера односно активности јавних политика, као и података и информација које су прибављене из других извора, а које се односе на учинке тих јавних политика.

Влада ближе уређује начин праћења спровођења, *ex-post* анализу и вредновање учинака јавних политика.

Сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе

Члан 41.

Органи државне управе су дужни да приликом израде прописа:

- 1) спроводе *ex-ante* анализу ефеката, уз сходну примену члана 31. овог закона;
- 2) представе налаз спроведене анализе ефеката прописа из тачке 1) овог става, на својој интернет страници;
- 3) спроведу консултације.

Органи државне управе су дужни да током примене прописа спроводе *ex-post* анализу ефеката прописа, уз сходну примену члана 40. овог закона.

На органе државне управе сходно се примењује члан 37. овог закона у погледу контроле спровођења анализе ефеката прописа пре њиховог усвајања од стране Владе, за све законе и друге прописе којима се битно мења начин остваривања права, обавеза и правних интереса физичких и правних лица.

Органи државне управе објављују почетак рада на пропису, у складу са законом којим се уређује државна управа.

Када је у складу са законом којим се уређује државна управа орган државне управе у обавези да изради полазне основе за припрему нацрта закона, полазне основе садрже анализу ефеката закона, у смислу овог закона.

Влада ближе прописује начин спровођења анализе ефеката прописа, детаљан поступак и методе спровођења консултација приликом израде и током спровођења прописа, као и то на које прописе се примењује обавеза контроле спровођења анализе ефеката прописа у складу са ставом 3. овог члана и начин спровођења те контроле, као и контролу спровођења *ex-post* анализе ефеката прописа.

V. ИЗВЕШТАВАЊЕ И ОБЈАВЉИВАЊЕ

Извештавање о спровођењу средњорочних планова

Члан 42.

Обвезници средњорочног планирања израђују извештај о спровођењу својих средњорочних планова за претходну фискалну годину до 15. марта текуће године.

Извештај из става 1. овог члана садржи информације и податке о резултатима спровођења активности и мера из средњорочног плана, реферисано на појединачне документе јавних политика у периоду за који се извештава.

Садржај извештаја из става 1. овог члана ближе уређује Влада.

Извештавање о резултатима спровођења докумената јавних политика

Члан 43.

Ако је предлагач документа јавне политике орган државне управе, тај орган извештава Владу, преко органа државне управе надлежног за координацију јавних политика, о резултатима спровођења тог документа, односно о *ex-post* анализи ефеката јавне политике утврђене тим документом и то, у случају:

- стратегије, најкасније у року од 120 дана по истеку сваке треће календарске године од дана усвајања, као и финалним извештајем који се подноси најкасније шест месеци након истека примене тог документа, односно заједно са документом јавне политике којим се замењује тај документ, ако се подноси Влади на усвајање пре истека тог рока;
- програма, најкасније у року од 120 дана по истеку сваке календарске године од дана усвајања, као и финалним извештајем који се подноси најкасније шест месеци након истека примене тог документа, осим ако је уз програм донет акциони план по коме се врши извештавање, у ком случају се извештавање о спровођењу програма врши најкасније шест месеци након истека примене, као и по истеку треће календарске године од усвајања ако је програм донет за период дужи од три године;
- акционог плана, најкасније у року од 120 дана по истеку сваке календарске године од дана усвајања, и
- концепта политике, најкасније 60 дана након истека рока за његову реализацију.

По потреби, а на захтев Владе, орган државне управе дужан је да извештава Владу о резултатима спровођења документа јавне политике, преко органа државне управе надлежног за координацију јавних

политика, и ван рокова прописаних у ставу 1. овог члана.

Ако су одступања од рокова предвиђених акционим планом значајна или се установи да неке од мера и/или активности нису правилно дефинисане, орган државне управе је дужан да наведе и образложи разлоге због којих су настала одступања у вези са спровођењем тог документа и ако оцени да постоји потреба за тим, предложи измене и допуне акционог плана.

Садржај извештаја из става 1. овог члана, као и начин његовог подношења ближе уређује Влада.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, на захтев Владе, вреднује учинке спровођења појединих докумената јавних политика на основу информација и података прикупљених од органа државне управе и из других релевантних извора.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика овлашћен је да извести Владу ако се одређени документи јавних политика не спроводе или постоји међусобна неусклађеност докумената јавних политика.

Субјект који је документом јавне политике задужен за спровођење конкретне мере дужан је да на захтев предлагача тог документа или органа државне управе задуженог за координацију јавних политика извести тај орган о резултатима спровођења конкретних мера или активности.

Годишњи извештај о резултатима спровођења Акционог плана за спровођење Програма Владе

Члан 44.

Годишњи извештај о резултатима спровођења Акционог плана за спровођење Програма Владе представља свеобухватан извештај о резултатима спровођења приоритетних циљева Владе.

Извештај из става 1. овог члана припрема орган државне управе надлежан за координацију јавних политика, на основу извештаја органа државне управе о реализацији Акционог плана за спровођење Програма Владе, извештаја о спровођењу докумената јавних политика из члана 43. овог закона, извештаја о спровођењу средњорочних планова из члана 42. овог закона, као и података прикупљених из других релевантних извора.

Орган државне управе надлежан за координацију јавних политика подноси Влади на усвајање извештај из става 1. овог члана најкасније до 1. априла текуће године за претходну фискалну годину.

Влада објављује извештај из става 1. овог члана на својој интернет страници најкасније 15 дана од дана усвајања.

Извештај о раду Владе

Члан 45.

Извештај о раду Владе јесте извештај о резултатима спровођења Годишњег плана рада Владе, који Влада усваја најкасније до 1. маја текуће за претходну годину и доставља га Народној скупштини.

Извештај из става 1. овог члана израђује Генерални секретаријат Владе на основу извештаја органа државне управе.

Извештај из става 1. овог члана припрема се у процедури коју прописује Влада.

Влада објављује извештај из става 1. овог члана на својој интернет страници најкасније 15 дана од дана усвајања.

Начин достављања и објављивања извештаја

Члан 46.

Извештаји из чл. 42. до 45. овог закона достављају се, односно објављују преко Информационог система за планирање, праћење спровођења и извештавање, на начин који ближе уређује Влада.

Јединствени информациони систем

Члан 47.

Информациони систем за планирање, праћење спровођења, координацију јавних политика и извештавање јесте јединствени електронски систем у који учесници у планском систему уносе садржај својих докумената јавних политика и средњорочне планове и врше извештавање у складу са овим законом (у даљем тексту: Јединствени информациони систем).

Јединствени информациони систем води Влада преко органа државне управе надлежног за координацију јавних политика.

Јединствени информациони систем се води тако да се обезбеди веза између садржаја јавних политика, средњорочних планова корисника буџетских средстава надлежних за спровођење мера јавних политика и њихових финансијских планова.

Кроз Јединствени информациони систем обезбеђује се благовремено извештавање о оствареним циљевима и праћење остварених вредности показатеља учинка.

Садржина и начин вођења и одржавања Јединственог информационог система за планирање, начин уноса података и дигитални формат докумената који се достављају кроз тај систем, као и приступ тим подацима ближе уређује Влада.

Објављивање

Члан 48.

Објављивање на интернет страницама и порталу е-Управе у складу са овим законом врши се у отвореном дигиталном формату, погодном за преузимање и даље коришћење.

VI. ПЛАНСКИ И ПРОГРАМСКИ ДОКУМЕНТИ У ПРОЦЕСУ ПРИСТУПАЊА ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ И КОРИШЋЕЊА СРЕДСТАВА МЕЂУНАРОДНЕ РАЗВОЈНЕ ПОМОЋИ

Члан 49.

Плански документи који се припремају и усвајају у процесу приступања Европској унији, припремају се у форми, са садржајем, по процедури и у роковима предвиђеним методолошким препорукама Европске комисије, односно методолошким упутствима Владе, у складу са потребама које произлазе из процеса приступања.

Приликом припреме докумената из става 1. овог члана, води се рачуна о усклађености међународних обавеза са националним приоритетним циљевима развоја, те избегавању дуплирања утврђивања јавних политика које су садржане у различитим планским документима.

Плански и програмски документи у вези са коришћењем средстава Европске уније и средстава међународне развојне помоћи припремају се у складу са утврђеним јавним политикама, у складу са упутством које доноси руководилац институције надлежне за координацију планирања и програмирања тих средстава.

На програме, пројекте и активности који се финансирају или суфинансирају из расположивих средстава Европске уније и других средстава међународне развојне помоћи, примењују се правила која важе за та средства.

Акциони планови које усваја Влада у процесу преговора о приступању Републике Србије Европској унији, израђују се у складу са правним оквиром о вођењу преговора о приступању Републике Србије Европској унији.

VII. ИЗУЗЕТАК ОД ПРИМЕНЕ ЗАКОНА

Члан 50.

Ако је посебним законима којима се уређује буџетски систем, просторно и урбанистичко планирање, одбрана, безбедност, односно тајност података прописано или је потврђеним међународним уговором предвиђено да се одређени плански документ израђује, усваја или да се његово спровођење прати у другачијем поступку или да има другачији назив, обухват или садржај, којим се одступа од правила која су утврђена овим законом и подзаконским актима за његово спровођење, од правила из овог закона и подзаконских аката за његово спровођење се одступа у мери у којој је неопходно да би тај документ био усклађен са посебним законом, односно међународним уговором.

VIII. ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПОДЗАКОНСКИХ АКТА

Члан 51.

Влада на предлог органа државне управе надлежног за координацију јавних политика, ближе прописује:

1) методологију управљања јавним политикама, а нарочито обим, процес и контролу спровођења анализе ефеката приликом израде докумената јавних политика и прописа, као и анализе ефеката након њиховог усвајања, укључујући и начин спровођења консултација за документе јавних политика и прописе и јавне расправе за документе јавних политика, врсте мера јавних политика и садржину и форму докумената јавних политика, форму и садржину извештаја о спроведеној анализи ефеката, који садржи и податке о спроведеним консултацијама и јавној расправи, форму и садржину изјаве о усклађености са мишљењем државног органа

надлежног за координацију јавних политика, за која документа јавних политика и прописе спровођење анализе ефеката није обавезно, елементе анализе ефеката усвојених докумената јавне политике и прописа, начин извештавања о резултатима спровођења јавних политика, начин вредновања учинака јавне политике и прописа, као и области планирања и спровођења јавних политика;

2) поступак припреме предлога Плана развоја и обавезне елементе плана развоја аутономне покрајине и јединице локане самоуправе;

3) методологију средњорочног планирања, форму и садржину средњорочног плана, процес његове израде и доношења, као и начин и рок његовог објављивања, његово спровођење, праћење спровођења, вредновање и извештавање о спровођењу тог плана, као и форму и садржину извештаја о спровођењу средњорочног плана за претходну фискалну годину;

4) садржину и начин вођења и одржавања Јединственог информационог система, као и дигитални формат у коме се уносе документа у тај систему.

Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија, ближе прописује поступак припреме и садржај Инвестиционог плана.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рок за доношење подзаконских аката за спровођење овог закона

Члан 52.

Подзаконски акти за спровођење овог закона биће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Рокови за почетак примене појединих одредби закона

Члан 53.

Предлог Плана развоја Влада ће поднети Народној скупштини на разматрање и усвајање најкасније до 1. јануара 2020. године.

Планови развоја локалне власти донеће се најкасније до 1. јануара 2021. године.

Обвезници средњорочног планирања дужни су да почну израду средњорочног плана у складу са овим законом почев од средњорочног плана за 2020. годину, а извештаја из члана 43. овог закона почев од 15. марта 2021. године.

Изузетно од става 3. овог члана, локална власт доноси средњорочне планове најкасније почев од средњорочног плана за 2021. годину, а извештаје из члана 43. овог закона најкасније почев од 1. марта 2022. године.

До успостављања Јединственог информационог система из члана 47. овог закона достава из члана 46. овог закона се врши преко писарнице, а објављивање из истог члана се врши на интернет страници органа који је саставио извештај.

До успостављања Јединственог информационог система из члана 47. овог закона, за израду Годишњег плана рада Владе и Годишњег извештаја о раду Владе, наставља се са коришћењем софтверске апликације за планирање и извештавање о раду Владе.

Локална власт дужна је да отпочне са уношењем планских докумената и извештаја у складу са овим законом у Јединствени информациони систем из члана 47. овог закона најкасније почев од 1. јануара 2021. године.

Усклађивање других закона и подзаконских аката са овим законом

Члан 54.

Закони и подзаконски акти који уређују поступак доношења прописа ускладиће се са одредбама овог закона у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Закони и подзаконски акти који уређују поступак доношења докумената јавних политика, ускладиће се са одредбама овог закона у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

У случају неусклађености појединих одредби закона и подзаконских аката из ст. 1. и 2. овог члана са овим законом, до спровођења обавезе у складу са ст. 1. и 2. овог члана примењиваће се одредбе закона и подзаконских аката из ст. 1. и 2. овог члана.

Обавеза усклађивања важећих докумената јавних политика

Члан 55.

Важећи документи јавних политика ускладиће се са овим законом приликом првих измена и допуна тих докумената.

Обавеза из става 1. овог члана односи се и на локалне власти.

Престанак важења појединих одредаба других закона

Члан 56.

Даном почетка примене овог закона престају да важе:

1) члан 45. став 1. Закона о Влади и назив изнад тог члана у делу који гласи: „Стратегија развоја.“ („Службени гласник РС“, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС и 44/14);

2) члан 63. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14).

Ступање на снагу и почетак примене

Члан 57.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а почиње да се примењује истеком рока од шест месеци од дана ступања на снагу.